

**#192 - Dividing a Kingdom: An Unnatural Fault Line:
The Biblical significance of a Unified Jerusalem**

Rabbi Moshe Shulman - shulman@milah.net

(א) יהודה וישראל. איפה בנימין?

<p>3. שמואל א פרק יח יד) ויהי דוד לכל דרכו משכיל וה' עמו: (טו) וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: (טז) וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ונבא לפניהם:</p>	<p>2. שמואל א פרק יז (נב) ויקמו אנשי ישראל ויהודה ויזערו ויירדפו את הפלשתים עד בואף גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון:</p>	<p>1. שמואל א פרק יא ז) ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלכאים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל פה יעשה לבקרו ויפל פחד ה' על העם ויצאו פאיש אחד: (ח) ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף:</p>
---	--	--

II Samuel 2

8 Now Abner the son of Ner, captain of Saul's host, had taken Ish-bosheth the son of Saul, and brought him over to Mahanaim; 9 and he made him king over Gilead, and over the Ashurites, and over Jezreel, and over Ephraim, and over Benjamin, and over all Israel. {P} 10 Ish-bosheth Saul's son was forty years old when he began to reign over Israel, and he reigned two years. But the house of Judah followed David.

4. שמואל ב פרק ב

(ח) ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשות
בן שאול ויעברהו מחרני: (ט) וימלכהו אל הגלעד ואל
האשוריים ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל
כלה: פ
(י) בן ארבעים שנה איש בשות בן שאול במלכו על ישראל
וישתים שנים מלך אף בית יהודה היו אחרי דוד:

13. I Kings 11

29. And it came to pass at that time when Jeroboam went from Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; and he had clad himself with a new garment; and the two were alone in the field; 30. And Ahijah caught the new garment that was on him, and tore it in twelve pieces; 31. And he said to Jeroboam, Take you ten pieces; for thus said the Lord, the God of Israel, Behold, I will tear the kingdom from the hand of Solomon, and will give ten tribes to you; 32. But he shall have one tribe for my servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen from all the tribes of Israel; 33. Because they have forsaken me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Sidonians, Kemosh the god of the Moabites, and Milcom the god of the Ammonites, and have not walked in my ways, to do that which is right in my eyes, and to keep my statutes and my judgments, as did David his father. 34. But I will not take the whole kingdom from his hand; but I will make him prince all the days of his life for David my servant's sake, whom I chose, because he kept my commandments and my statutes; 35. But I will take the kingdom from his son's hand, and will give it to you, ten tribes. 36. And to his son will I give one tribe, that David my servant may have a lamp always before me in Jerusalem, the city which I have chosen to put my name there.

5. מל"א יא:כט-לו - נבואת פילוג המלוכה

(כט) ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו
אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה
וישניהם לבדם בשדה: (ל) ויתפש אחיה בשלמה חדשה
אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: (לא) ויאמר
לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר ה' אלהי
ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים: (לב) והשבט האחד יהיה לו למען
עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל: (לג) וען אשר עזבני וישתחוו לעשתרות
אלהי צדניו לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון
ולא הלכו בדרכי לעשות הנשר בעיני וחקתי ומשפטי
קדוד אביו: (לד) ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא
אשתנו כל ימי חיו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו
אשר שמר מצותי וחקתי: (לה) ולקחתי המלוכה מיד בנו
ונתתייה לך את עשרת השבטים: (לו) ולבנו אתן שבט
אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:

6. שמות יז:טו

ויבן משה מזבח ויקרא שמו יקוק נסי:

1. רד"ק מל"א יא

(לב) והשבט האחד - יהודה ובנימן חושב לשבט אחד
בעבור שהיו מיוחדים בנחלה ובירושלם:
one tribe – Yehuda & Binyamin were considered one tribe,
since they jointly shared Jerusalem.

7. ראב"ע שם

(טו) ויבן מזבח בחורב, ומלת מזבח מושך עצמו
אחר עמו, וכן הוא מזבח ה':

2. מצודות שם

(יג) שבט אחד - על יהודה יאמר ואף בנימין נכלל עמו
על כי ירושלים עיר המלוכה היתה לנחלה לשניהם והוא
היה טפל ליהודה:

8. ויקרא כו:מב

ויזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את
בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

9. ראב"ע שם

(מב) וזכרתי את בריתי מושך עצמו ואחר עמו. וכן הוא: וזכרתי את בריתי את ברית יעקב כמו והנבואה עודד הנביא (דה"ב טו, ח), שהוא כמו: והנבואה נבואת עודד הנביא, ראשיכם שבטיכם (דבר' כט, ט) שהוא ראשיכם ראשי שבטיכם

10. בראשית מא, נא

(נא) ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי:

11. רש"ר הירש שם:

(נא) נשני - מבארים כרגיל: אלהים השכיחני את כל עמלי ואת כל בית אבי! לב מי לא יזדעזע למקרא משפט זה? יוסף קורא שם לבכורו על - שם שהאלהים השכיחו את אביו הזקן ואת כל משפחת בית אביו!

12. פסיקתא זוטרותא

(נא) ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה וגוי' ואת כל בית אבי. הצרות שבאו עליו מבית אביו:

(ב) בחירת ירושלים

13. יהושע פרק יב

(ז) ואלה מלכי הארץ אשר הפך יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ומה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד החר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ורשה כמחלקתם: (ח) בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסים: פ (ט) מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: (י) מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: ...

14. שופטים פרק א

(ח) וילחמו בני יהודה בירושלים וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: (ט) ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב החר והנגב והשפלה:

15. שופטים פרק יט

(י) ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו:

(יא) הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסים הזאת ונליון בה: (יב) ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: (יג) ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה:

16. תהלים פרק קלב

(א) שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו:
(ב) אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב:
(ג) אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
(ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
(ה) עד אמצא מקום לה' משפנות לאביר יעקב:

17. מלכים א פרק ח

(יד) ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: (טו) ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובגדו מלא לאמר: (טז) מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל.

(ג) למה ירושלים?

18. יהושע פרק טו

(א) ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן:
(ח) ועלה הגבול גי בן הנם אל כתר היבוסים מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש החר אשר על פני גי הנם ומה אשר בקצה עמק רפאים צפנה: ...
(סג) ואת היבוסים יושבי ירושלים לא יכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלים עד היום הנה: פ

19. יהושע יח

(יא) ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: ...
(כח) וצלע האלף והיבוסים היא ירושלים גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

20. שופטים א:כא

ואת היבוסים ישב ירושלים לא הורישו בני בנימן וישב היבוסים את בני בנימן בירושלים עד היום הנה:

Talmud Yuma 12a

The first Tanna holds Jerusalem was not divided amongst the tribes and R. Judah holds Jerusalem was divided among the tribes, the basis of their difference being the principle on which these Tannaim differ, for it has been taught: What lay in the lot of Judah? The Temple mount, the cells, the courts. And what lay in the lot of Benjamin? The Hall, the Temple and the Holy of Holies. And a strip of land went forth from Judah's lot and went into Benjamin's territory, and on this the Temple was built — Benjamin the Righteous was longing to swallow it every day as it is written: He coveteth him all day, therefore he obtained the

21. גמ' יומא דף יב עמוד א

תנא קמא סבר: ירושלים לא נתחלקה לשבטים, ורבי יהודה סבר: ירושלים נתחלקה לשבטים. ובפולוגתא דהני תנאי, דתנאי: מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם, והיכל, ובית קדשי הקדשים. ורצועה של היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין, ובה היה מזבח בניו. ובנימין הצדיק היה מצטער עליה לבלעה בכל יום, שנאמר +דברים לג+ חופף עליו

privilege of becoming the host of the Omnipotent, as it is said: And He dwelleth between his shoulders.

The following Tanna holds that Jerusalem was not divided amongst the tribes, for it has been taught: One does not rent houses in Jerusalem, because it [the city] does not belong to them, [the inhabitants].

Succah 27b

'There was not a tribe in Israel which did not produce a judge'

כל היום. לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזון לגבורה, שנאמר ובין כתפיו שכן. והאי תנא סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים, דתניא: אין משכירין בתים בירושלים, לפי שאינה שלהן.

22. גמ' סוכה כז:

אין לך כל שבט ושבת מישראל שלא העמיד ממנו שופט.

אפרים	יהושע בן נון
יהודה	ענתאל בן קנז
בנימין	אהוד בן גרא
??	שמגר בן ענת
אפרים	דבורה הנביאה
נפתלי (קדש)	ברק בן אבינועם
מנשה (המערבי)	גדעון בן יואש
מנשה	אבימלך בן גדעון
יששכר	תולע בן פואה
שבטי הגלעד	יאיר הגלעדי
שבטי הגלעד	יפתח הגלעדי
אשר או יהודה	אבצן מבית לחם
זבולון	אילון הזבולני
הר אפרים	עבדון בן הלל הפרעתי
דן	שמשון בן מנוח

II Samuel 5

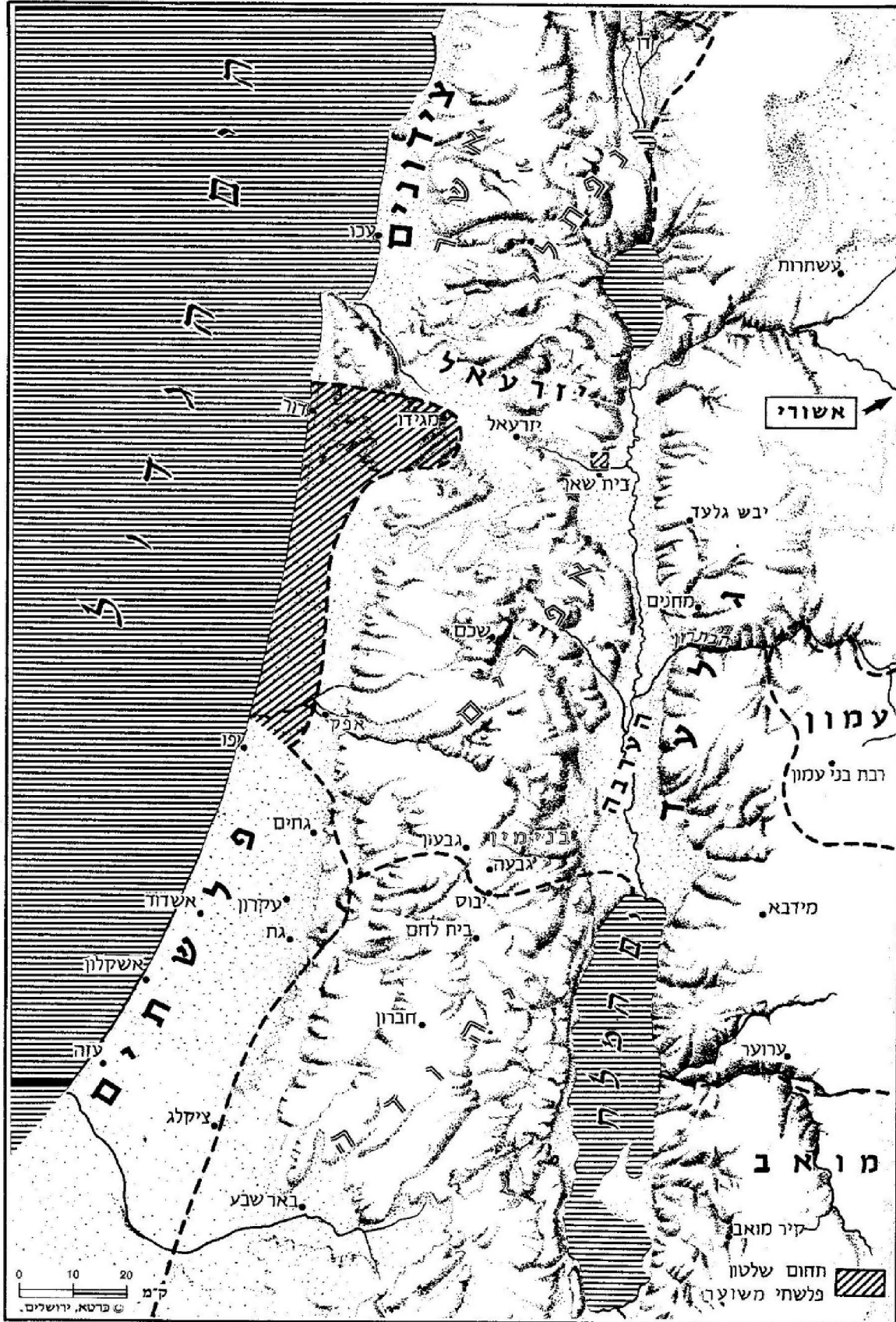
1 Then came all the tribes of Israel to David unto Hebron, and spoke, saying: 'Behold, we are thy bone and thy flesh. 2 In times past, when Saul was king over us, it was thou that didst lead out and bring in Israel; and the LORD said to thee: Thou shalt feed My people Israel, and thou shalt be prince over Israel.' 3 So all the elders of Israel came to the king to Hebron; and king David made a covenant with them in Hebron before the LORD; and they anointed David king over Israel. {S}

4 David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years. 5 In Hebron he reigned over Judah seven years and six months; and in Jerusalem he reigned thirty and three years over all Israel and Judah. 6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'

23. שמואל ב ה:א-ו

(א) וַיָּבֹאוּ כָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְדָוִד הִנְנוּ עִצְמוֹתַי וְבָשָׂרְךָ אֲנַחְנוּ: (ב) גַּם אֶתְמוּל גַּם שָׁלוֹם בְּהִיּוֹת שְׂאוֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הֵייתָה הַמוֹצִיא וְהַמְבִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר ה' לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל: (ג) וַיָּבֹאוּ כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרְתוּ לְהֵם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי ה' וַיִּמְשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: פ (ד) כִּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמִלְכוֹ אַרְבַּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ: (ה) בְּחֶבְרוֹן מֶלֶךְ עַל יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשֵׁשֶׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשֶׁה שָׁנָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: (ו) וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאַנְשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל הַיְבֻסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא תָבֹא הֵנָּה כִּי אִם הִסִּירְךָ הָעוֹרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר לֹא יָבֹא דָּוִד הֵנָּה:

מפת ממלכת דוד וממלכת איש בשח

